

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoCsp/24/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119212973
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5119212973.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v právnom spore žalobkyne: S. S., nar. XX. XX. XXXX, trvalý pobyt F., t. č. H. XXX/XX, XXX XX F., zastúpenej splnomocneným zástupcom JUDr. Ladislavom Ščurym, advokátom so sídlom I. XXXX, XXX XX Q., proti žalovanej: Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, o určenie neplatnosti právnych úkonov, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 7Csp/130/2019-134 zo dňa 05. októbra 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovaná má voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žilina (ďalej „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 7Csp/130/2019-134 zo dňa 05. 10. 2020 žalobu žalobkyne zamietol a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni v celom rozsahu.
2. V odôvodnení konštatoval, že žalobou doručenou súdu dňa 14. 11. 2019 sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti zmluvy o splátkovom úvere č. 5144324621 zo dňa 02. 05. 2018 a zmluvy o splátkovom úvere č. 5144760212 zo dňa 14. 05. 2018 z dôvodu, že uvedené zmluvy boli uzatvorené bez jej vedomia a vôle, a preto je potrebné ich pokladať za fiktívne a absolútne neplatné právne úkony.
3. Žalovaná navrhla žalobu žalobkyne zamietnuť s poukazom na to, že žalobkyňa skutočne bola v jej pobočkách a podpísala úverové zmluvy, čo bolo zachytené aj na kamerových záznamoch. Uviedla, že si splnila všetky povinnosti vyplývajúce zo zákona o bankách a postupovala pri vykonávaní bankového prevodu obozretne a s odbornou starostlivosťou. Overila totožnosť žalobkyne z platného dokladu totožnosti, ktorý žalobkyňa predložila.
4. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil uzavretie zmluvy o splátkovom úvere č. 5144324621, ktorej obsahom je dojednanie spotrebiteľského úveru medzi žalovanou ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníčkou, na základe ktorej sa žalovaná zaviazala poskytnúť žalobkyni úver vo výške 7.000,- eur na účet č. G XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Zmluva je podpísaná dňa 02. 05. 2018 za žalovanú poradcom D. Q. a S. G., riaditeľkou pobočky, na strane dlžníka s dátumom 02. 05. 2018 je podpis S. písaným písmom. Dňa 14. 05. 2018 bola uzatvorená zmluva o splátkovom úvere č. 5144760212, ktorej obsahom je dojednanie spotrebiteľského úveru medzi žalovanou ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníčkou, na základe ktorej zmluvy sa žalovaná zaviazala poskytnúť žalobkyni úver vo výške 8.000,- eur na účet č. G XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Zmluva je za žalovanú podpísaná poradcom Y. S. a riaditeľkou pobočky I. B., na strane dlžníka je uvedený podpis S. písaným písmom. Dňa 28. 02. 2017 bola v Turzovke uzatvorená zmluva o bežnom účte medzi žalovanou ako bankou a žalobkyňou ako klientom, ktorej predmetom bolo zriadenie účtu č. G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX bankou pre klienta. Zmluva je

podpísaná za stranu banky N. Y. ako poradcom a N. Y. riaditeľkou pobočky. Za klienta je podpísaná písaným písmom S.. Na účet č. G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX bola pod popisom transakcie - prevod z úveru - čerpanie G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX S. S. dňa 02. 05. 2018 pripísaná suma 7.000,- eur a dňa 02. 05. 2018 pod popisom transakcie - výber hotovosti odpísaná suma -7.000,- eur, dňa 14. 05. 2018 bola pod popisom transakcie - prevod z úveru - čerpanie G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, S. S. pripísaná suma 8.000,- eur a dňa 14. 05. 2018 pod popisom transakcie - výber hotovosti odpísaná suma -7.000,- eur.

5. Citujúc ust. § 137 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“), § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), § 34, § 37 Občianskeho zákonníka súd žalobu žalobkyne zamietol.

6. Súd konštatoval, že žalobkyňa žalobu skutkovo vymedzila tak, že o žiaden splátkový úver nežiadala, v pobočkách žalovanej nebola, nepodpísala žiadnu zmluvu o splátkovom úvere, podpisy na zmluvách, ktoré jej predložila žalovaná, nie sú jej.

7. Vykonaným dokazovaním, výsluchom svedkov, prehratím videozáznamov z kamier v pobočkách žalovanej, kde došlo k uzatvoreniu predmetných zmlúv o spotrebiteľských úveroch, mal súd zato, že žalovaná preukázala svoje tvrdenia uvádzané vo vyjadreniach k žalobe. Pracovníci žalovanej, ktorí boli vypočutí ako svedkovia a ktorí dojednávajú za žalovanú predmetné úverové zmluvy spoznali žalobkyňu na pojednávaní, rovnako potvrdili, že je zaznamenaná na kamerových záznamoch, ktoré boli v rámci dokazovania prehrané a že s ňou uzatvorili za žalovanú predmetné úverové zmluvy. Taktiež súd nemal pochybnosť, že na týchto videozáznamoch je žalobkyňa. Tvrdenia žalobkyne, že nikdy nebola u žalovanej, kde mala uzatvoriť úverové zmluvy a tieto nepodpísala, boli vyvrátené aj svedeckou výpoveďou svedkyne V. H., ktorá potvrdila, že osobne bola spolu so žalobkyňou dvakrát u žalovanej v jej pobočkách pri uzatváraní predmetných úverových zmlúv, ktoré žalobkyňa podpísala a finančné prostriedky vybrala. Pokiaľ žalobkyňa namietala platnosť podpisu na zmluvách o spotrebiteľských úveroch z dôvodu, že ona sa podpisuje inak, súd z jednotlivých listinných dôkazov zistil, že na sporných úverových zmluvách sú podpisy s menom S. písaným písmom, rovnako ako aj na skorších dokumentoch, a to na zmluve o bežnom účte s dodatkom, zmluve o platobnej karte, ako aj na občianskom preukaze. Tieto podpisy nevykazujú znaky odlišnosti. Na videozáznamoch je jasne viditeľné, že žalobkyňa podpisuje predkladané dokumenty pracovníkmi banky, svedkovia potvrdili, že v tom čase sa tam odohrával proces poskytnutia úveru a zároveň potvrdili, že žalobkyňa podpisovala úverové zmluvy.

8. Pokiaľ žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu v jeho záverečnom vyjadrení poukazovala na spôsob uzatvorenia zmlúv o spotrebiteľských úveroch a nedodržanie ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, súd mal za to, že táto obrana je v logickom rozpore s tvrdeniami v žalobe a ďalšími tvrdeniami v priebehu konania. Na jednej strane žalobkyňa popiera, že by uzatvorila zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na strane druhej poukazuje na porušenie ustanovení o ochrane spotrebiteľa v súvislosti s (uzatvorenými) spotrebiteľskými zmluvami.

9. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalovaná preukázala, že v jej pobočkách na ulici Bernolákovej dňa 02. 05. 2018 a v Auparku v Žiline dňa 14. 05. 2018 žalovaná bola, podpísala jednotlivé dokumenty, čerpala úverové prostriedky, a teda zmluvy o spotrebiteľských úveroch uzavrela. Preto súd žalobu žalobkyne vyhodnotil ako skutkovo a právne nedôvodnú a v celom rozsahu ju zamietol.

10. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C. s. p. a žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná, priznal nárok na náhradu trov konania proti neúspešnej žalobkyne v celom rozsahu.

11. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), h) C. s. p. odvolanie, ktorým sa domáhala jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

12. Žalobkyňa namietala procesný postup súdu v súvislosti s výsluchom svedkov na pojednávaní dňa 05. 10. 2020, na ktorom boli v priebehu celého pojednávania prítomné nielen strany sporu, ale aj všetci svedkovia - pracovníčky žalovanej S. G., Y. S. a I. I., ako aj svedkyňa V. H. a C. S.. V zmysle ust. § 196 a nasl. C. s. p. sa má však výsluch každého svedka vykonať samostatne, v neprítomnosti svedkov, ktorých súd ešte nevyslúchol. Len v prípade, že výpovede svedkov si odporujú, môžu byť vyslúchnutí spoločne, resp. môže byť vykonaná konfrontácia. Pokiaľ teda súd vypočul svedkov na pojednávaní tak, že boli prítomní na celom pojednávaní, je daný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p., pretože súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. Žalobkyňa namietala tiež nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie, keď z obrazových záznamov - videí, ktoré neobsahovali ústne záznamy, ustálil, že pri oboch spotrebiteľských úveroch bola oboznámená pred podpisom zmlúv s ich obsahom, čo však nie je pravda. V rámci prvej spotrebiteľskej

zmluvy o úvere nebola oboznámená s touto zmluvou, keď dostala v podstate zmluvy na stôl, tieto si len prelistovala a hneď ich podpísala bez toho, aby bola pracovníkom banky oboznámená s ich obsahom. Nebola oboznámená ani s obsahom zmluvy, ani so všeobecnými úverovými podmienkami, resp. európskym formulárom pre spotrebiteľské úvery. Pokiaľ ide o druhú spotrebiteľskú zmluvu, z prehratých videozáznamov je evidentné, že neprehovorila ani slovo a všetky skutočnosti odkomunikovala pani H., pričom zo záznamu vyplýva, že vysvetlenie zmluvy trvá 40 sekúnd, následne sa pristupuje k podpisu zmluvy. Svedkyňa S. vo svojej výpovedi uviedla, že potom ako boli podpísané zmluvy, začala jej vysvetľovať ako to ďalej prebieha. Uvedené okolnosti sú v rozpore s právami na ochranu spotrebiteľa, ktoré upravuje § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka s poukazom na § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzatvorením zmluvy. Je evidentné, že pracovníci žalovanej ju neoboznámili riadne s úverovými zmluvami, všeobecnými obchodnými podmienkami a ani s európskym formulárom pre spotrebiteľské úvery, a preto je na mieste aplikácia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, t. j. neplatnosť týchto neprijateľných podmienok s poukazom na § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka.

14. V ďalšom poukázala na to, že z videozáznamov je zreteľne vidieť, že obidve úverové zmluvy zobrala k sebe pani H., rovnako aj obe hotovosti finančných prostriedkov, ktoré boli poskytnuté uvedenými úvermi. Pri pokladni bez písomného súhlasu prevzala najskôr sumu 7.000,- eur dňa 02. 05. 2018 a následne sumu 8.000,- eur dňa 14. 05. 2018. Pracovníci žalovanej odovzdali obe sumy tretej osobe bez písomného súhlasu. Z uvedeného dôvodu sponchybuje dôveryhodnosť svedkyne H., pretože táto v rámci trestného konania uvádzala iné skutočnosti ako na pojednávaní v tejto veci, z čoho je zrejmé, že nehovorila pravdu.

15. Súd nepovažoval za potrebné aplikovať ustanovenia o ochrane spotrebiteľa, hoci sa aplikácii týchto ustanovení domáhala, čo má za následok nesprávne právne posúdenie. V priebehu celého konania zotrvala na svojom tvrdení, že v banke žalovanej nikdy nebola, a to tak v pobočke v Auparku, ako aj v pobočke na Bernolákovej ulici, pričom súdu uviedla, že zmluvu o bežnom účte uzatvorila v Turzovke, čo však nie je v rozpore s jej tvrdeniami, a preto súd nesprávne vyhodnotil jej tvrdenia, že na pobočkách bola, čo však nikdy nepovedala. Súd tiež nevyhodnotil jej tvrdenia, že jej niekto musel zobrať občiansky preukaz a neoprávnené používal jej platobnú kartu. Keďže tvrdí, že v pobočkách žalovanej v Žiline nebola, súd vôbec neskúmal, či nebola pod vplyvom omamných alebo psychotropných látok a nekonala tak v stave pod vplyvom týchto látok za stavu nepríčetnosti.

16. Keďže došlo k porušeniu zákazu neprijateľných podmienok, toto porušenie by malo byť sankcionované neplatnosťou dotknutých neprijateľných zmluvných podmienok. Táto neplatnosť má formu absolútnej neplatnosti, na ktorú je súd povinný prihliadať ex off. Súd však na absolútnu neplatnosť zmlúv neprihliadol.

17. Súd neprihliadol na skutočnosť, že v žalobe čestne prehlásila, že podpisy na predmetných zmluvách, rovnako podpisy na súhlasoch s prítomnosťou tretej osoby pri obchodnom rokovaní, a to V. H., nie sú jej. Súd mohol vykonať znalecké dokazovanie na posúdenie pravosti podpisov na predmetných spotrebiteľských zmluvách podľa § 207 a nasl. C. s. p. Nakoľko predmetné zmluvy boli uzatvorené bez jej vedomia a vôle, tak je potrebné tieto pokladať za fiktívne a absolútne neplatné právne úkony. Žalovaná pri overovaní totožnosti osoby, ktorá uzatvorila predmetné spotrebiteľské zmluvy v jej mene, nekonala s odbornou starostlivosťou ako banka pri odovzdávaní peňazí tým, že nepostupovala obozretne pri vykonávaní bankového prevodu a následnom vyplácaní finančných prostriedkov. Súd sa nevenoval ani reklamácií úverov, ktoré reklamovala spolu so svojim otcom a nesprávne vyhodnotil aj svedeckú výpoveď C. S..

18. Súd podľa žalobkyne nesprávne právne posúdil, že sa nechcela konfrontovať so svedkyňou H. a dokonca nesprávne právne posúdil výpoveď V. H..

19. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

20. Odvolanie žalobkyne považovala za nedôvodné. Mala za to, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. Podľa názoru žalovanej súd dospel k správne právne názoru, keď na základe vykonaného dokazovania považoval podpísané predmetné úverové zmluvy za platne uzatvorené. Z vykonaných dôkazov bolo jednoznačne preukázané, že žalobkyňa bola pri poskytovaní predmetných úverov prítomná v jej pobočkách a osobne podpísala úverové zmluvy.

21. Žalobkyňou namietané výsluchy svedkov boli podľa žalovanej vykonané v súlade s § 196 a nasl. C. s. p. Každý svedok bol vyslúchnutý samostatne, bez prítomnosti a možnosti ovplyvnenia výsluchu ostatnými svedkami. V zápisnici z pojednávania zo dňa 05. 10. 2020, voči ktorej neboli podané

námietky, sa jednoznačne konštatuje, že prítomní navrhnutí svedkovia boli poučení súdom ohľadom svedeckej výpovede a zároveň boli požiadaní, aby opustili pojednávaniu miestnosť, s tým, že na ich výsluch ich bude súd volať. Priebeh výsluchu i jeho zaprotokolovanie v zápisnici jednoznačne dokazujú nedôvodnosť odvolacieho dôvodu.

22. Pokiaľ ide o neaplikovanie spotrebiteľských ustanovení súvisiacich s poskytovaním spotrebiteľského úveru v spore, uviedla, že žaloba bola postavená na tom, že žalobkyňa nebola prítomná v jej pobočkách, predmetné úverové zmluvy nepodpísala a z uvedeného dôvodu sú úverové zmluvy neplatné. Žalobkyňa začala prvýkrát poukazovať na nedodržanie ustanovení o ochrane spotrebiteľa až vo svojej záverečnej reči. Celý priebeh konania smeroval k tomu, že žalobkyňa sa snažila preukázať, že pri podpisovaní úverových zmlúv nebola prítomná, kedy by logicky nemohli byť porušené ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Navyše z prehratých kamerových záznamov je zrejmé, že celkové poskytnutie úveru netrvalo 12 sekúnd ako uvádza žalobkyňa v odvolaní, ale niekoľko desiatok minút, počas ktorých jej pracovník vysvetľoval bližšie informácie o poskytovanom úvere.

23. Podľa žalovanej všetky dôvody, ktoré žalobkyňa uvádza a týkajú sa nedodržania ustanovení o ochrane spotrebiteľa neboli predmetom sporu ako bol vymedzený v žalobe a zároveň sú v logickom rozpore s tvrdením žalobkyne, že v jej pobočkách nebola a zmluvy nepodpísala.

24. Žalobkyňa v replike (vyjadrení k vyjadreniu žalovanej) zotrvala na tvrdení, že na pojednávaní dňa 05. 10. 2020 boli počas celého priebehu pojednávania prítomní aj svedkovia, a teda ich výsluchy boli vykonané v rozpore s § 199 ods. 1 C. s. p.

25. Namietala tiež tvrdenie žalovanej, že poskytnutie úveru trvalo niekoľko desiatok minút, keď v rámci prvej zmluvy bola s touto oboznámená pred podpisom len počas 12 sekúnd na základe vlastného prelistovania si zmluvy. Pracovník banky p. Q. ju s obsahom zmluvy vôbec neoboznámil. V prípade druhej spotrebiteľskej zmluvy trvalo vysvetlenie zmluvy 40 sekúnd, čo je zrejmé z kamerových záznamov. Samotná svedkyňa p. S. uviedla, že po podpise zmluvy jej začala vysvetľované ako to ďalej prebieha. Nebola dostatočne oboznámená s obsahom zmluvy, so všeobecnými úverovými podmienkami. Opätovne pritom poukázala na to, že súčasťou kamerových záznamov nie je ústna komunikácia, a teda nie je zrejmý obsah rozhovorov pri poskytovaní úverov.

26. Žalobkyňa napokon zotrvala aj na tvrdení, že zo strany žalovanej došlo k porušeniu ustanovení o ochrane spotrebiteľa podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré porušenie by malo byť sankcionované absolútnou neplatnosťou dotknutých neprijateľných podmienok.

27. Žalovaná v duplike (vyjadrení k replike žalobkyne) zotrvala na svojich vyjadreniach i na označených dôkazoch preukazujúcich jej skutkové tvrdenia.

28. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

29. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania žalobkyne, následných vyjadrení strán konania produkovaných v priebehu odvolacieho konania a obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie, z vykonaného dokazovania správne zistil skutkový stav veci, ktorý následne i správne právne posúdil. Okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku vo vzťahu k rozhodujúcim skutočnostiam jasne, zrozumiteľne a logickým spôsobom vysporiadal so všetkými skutočnosťami relevantnými pre rozhodnutie a toto spĺňa zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 C. s. p. Odvolací súd podľa § 387 ods. 2 C. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje. Odvolanie žalobkyne vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

30. Žalobkyňa odvolanie odôvodnila tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a napokon, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolací súd preto skúmal, či došlo k naplneniu žalobkyňou uvádzaných odvolacích dôvodov.

31. Právne posúdenie veci je činnosť súdu, pri ktorej súd aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, t. j. ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

32. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) C. s. p., t. j. nesprávne skutkové zistenia vyvedené z vykonaného dokazovania, predstavuje také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke, a ktoré nemali v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenie nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 C. s. p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov (logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán alebo ktoré vyšli inak najavo z hľadiska dôležitosti, zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení Civilného sporového poriadku o vykonávaní dokazovania).

33. K naplneniu odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p. dochádza vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenia súdu preto musia byť hodnotené v kontexte celého konania (vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky).

34. Obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký (medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý, nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania a rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia). Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodoval v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03) a ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (sp. zn. I. ÚS 50/04).

35. V súvislosti s procesným postupom súdu prvej inštancie žalobkyňa namietala vykonanie výsluchu svedkov na pojednávaní dňa 05. 10. 2020 v rozpore s ust. § 199 C. s. p. tvrdiac, že všetci svedkovia boli prítomní v priebehu celého pojednávania. Odvolací súd uvedenú námietku žalobkyne vyhodnotil ako nedôvodnú. Zo zápisnice o pojednávaní dňa 05. 10. 2020 vyplýva, že svedkovia po poučení súdom ohľadom svedeckej výpovede boli požiadaní, aby opustili pojednávaniu miestnosť s tým, že súd ich bude na výsluch volať. Po výsluchu jednotlivých svedkov boli títo následne požiadaní, aby opustili pojednávaciu miestnosť ale neodchádzali z budovy súdu, nakoľko ich bude súd volať ešte za účelom prehratia videozáznamu. Uvedená skutočnosť vyplýva aj zo zvukového záznamu z daného pojednávania vyhotoveného v zmysle § 98 ods. 1 C. s. p., z ktorého je zrejmé, že súd svedkov vyzval, aby opustili pojednávaniu miestnosť a následne jednotlivých svedkov na pojednávanie volal postupne. Jednotliví svedkovia teda boli vypočutí samostatne, v neprítomnosti ostatných svedkov. Svedkovia boli následne spolu prítomní až pri prehraní kamerových záznamov z pobočiek žalovanej, na ktorých došlo k uzatvoreniu úverových zmlúv, ktorých neplatnosti sa žalobkyňa domáha, pričom súd zároveň vykonal

konfrontáciu svedkov a žalobkyne. Na potrebu vykonania prehratia videozáznamov a konfrontáciu za súčasnej prítomnosti všetkých svedkov prítom súd strany konania upozornil v úvode pojednávania dňa 24. 08. 2020, kedy strany konania takýto postup súdu nenamietali, tento nenamietali ani na pojednávaní dňa 05. 10. 2020. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd v súvislosti s výsluchom svedkov na pojednávaní dňa 05. 10. 2020 nezistil pochybenie, ktoré by malo za následok odňatie možnosti žalobkyňi konať pred súdom a porušenie jej práva na spravodlivý proces.

36. Ako správne odvolací súd vyhodnotil i závery (skutkové a právne) súdu prvej inštancie vo vzťahu k platnosti úverových zmlúv, ktoré sú predmetom konania, a to na základe skutkového vymedzenia žaloby (žalobkyňa o poskytnutie úverov nežiadala, nepodpísala žiadnu zmluvu o splátkovom úver, podpis na zmluvách nie je jej, zmluvy boli uzatvorené bez jej vedomia a vôle).

37. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania správne zistil skutkový stav veci. Odvolací súd si osvojuje záver súdu prvej inštancie, že v konaní bolo žalovanou, na ktorú prešlo dôkazné bremeno (viď bod 36. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia) preukázané, že žalobkyňa v pobočkách žalovanej na Bernolákovej ulici v Žiline dňa 02. 05. 2018 a v Auparku v Žiline dňa 14. 05. 2018 bola, podpísala jednotlivé dokumenty a čerpala úverové prostriedky (ktoré boli poukávané na účet žalobkyne vedený u žalovanej). Uvedené prítom nebolo preukázané len výpoveďou svedkyne V. H., ktorej vierohodnosť žalobkyňa namietala, ale aj výpoveďami svedkov Ing. S. G., I. B. a Mgr. Y. S., ako aj kamerovými záznamami z uvedených pobočiek žalovanej. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s hodnotením dôkazov súdom prvej inštancie, ako aj závermi súdu prvej inštancie, ku ktorým na základe vykonaného dokazovania došiel (body 37. až 39. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia), z ktorého dôvodu odvoláciu námietku žalobkyne spočívajúcu v nedostatočnom zistení skutkového stavu a nesprávnom hodnotení dôkazov vyhodnotil ako nedôvodnú.

38. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní namietala, že súd neskúmal, či nebola pod vplyvom omamných alebo psychotropných látok a nekonala tak za stavu nepríčetnosti, žalobkyňa v konaní takýto návrh nepodala, uvedenú skutočnosť netvrdila, preto súd nemal dôvod pochybovať o jej duševnom stave v čase uzavretia sporných úverových zmlúv. Vzhľadom na vykonané dokazovania zároveň ani odvolací súd nepovažoval za dôvodné a hospodárne vykonať znalecké dokazovanie na posúdenie pravosti podpisov na sporných spotrebiteľských zmluvách, keď podpísanie zmlúv žalobkyňou bolo preukázané výpoveďami svedkov, ale aj kamerovými záznamami. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zároveň náležite vysporiadal s namietanou platnosťou podpisu na predmetných úverových zmluvách (bod 39. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia), s ktorými závermi sa odvolací súd stotožňuje.

39. Ako nedôvodnú odvolací súd vyhodnotil i odvoláciu námietku žalobkyne spočívajúcu v nesprávnom právnom posúdení sporu, keď súd prvej inštancie na zistený skutkový stav aplikoval správne právne predpisy, resp. ich príslušné ustanovenia.

40. Žalobkyňa v odvolaní namietala nesprávne právne posúdenie súdom prvej inštancie z dôvodu, že tento na predmetný spor neaplikoval ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka na ochranu spotrebiteľa. Súd prvej inštancie však bol v danom prípade viazaný skutkovým vymedzením sporu žalobkyňou (čl. 7, 8 C. s. p., § 139, § 216 ods. 1 C. s. p.), ktorá bola zastúpená advokátom ako osobou znalou práva, pričom skutkové vymedzenie žaloby neodôvodňovalo aplikáciu uvedených ustanovení (žalobkyňa v žalobe netvrdila, že so zmluvami pred ich podpisom nebola oboznámená, ale tvrdila, že v pobočkách žalovanej nebola a zmluvy nepodpísala) a k zmene žaloby v zmysle § 140 ods. 2 C. s. p. zo strany žalobkyne nedošlo. Súd prvej inštancie správne poukázal aj na vzájomný logický rozpor tvrdení žalobkyne produkovaných v žalobe a v záverečnej reči jej právneho zástupcu na pojednávaní, keď na jednej strane tvrdí, že žiadnu zmluvu nepodpísala, na druhej strane namietala, že pred podpisom zmlúv nebola oboznámená s ich obsahom. Uvedený logický rozpor je prítom aj súčasťou podaného odvolania. V súvislosti s poukazom žalobkyne na neplatnosť neprijateľných zmluvných podmienok v zmysle ust. § 53 Občianskeho zákonníka odvolací súd navyše dodáva, že samotná skutočnosť, že zmluva obsahuje neprijateľné podmienky nespôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy ako takej, ale len neplatnosť neprijateľných podmienok. Žalobkyňa prítom ani nekonkretizovala, ktoré podmienky v úverovej zmluve mali byť neprijateľné, a teda neplatné.

41. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností a záverov odvolací súd, vyhodnotiac odvolanie žalobkyne ako nedôvodné, napadnutý rozsudok okresného súdu, vrátane výroku o trovách konania, voči

ktorému neboli vznesené žiadne odvolacie námietky a pri rozhodovaní o ktorých súd správne aplikoval ust. § 255 ods. 1 C. s. p., podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

42. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bola žalovaná, a to v celom rozsahu, preto jej odvolací súd priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu, t. j. v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

43. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)